

DZIENNIK URZĘDOWY

Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej

Warszawa, dnia 17 marca 2020 r.

Poz. 16

ZARZĄDZENIE NR 15

MINISTRA GOSPODARKI MORSKIEJ I ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ¹⁾

z dnia 16 marca 2020 r.

w sprawie funkcjonowania Zespołu Monitorowania Zagrożeń i systemu stałych dyżurów oraz realizacji zadań Centralnego Punktu Kontaktowego

Na podstawie art. 12 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1398 oraz z 2020 r. poz. 148 i 284), art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1541 i 2020), art. 4 pkt 1 lit. g, w związku z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 4 września 2008 r. o ochronie żeglugi i portów morskich (Dz. U. z 2019 r. poz. 692), zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Zarządzenie określa zasady przygotowania, organizacji i funkcjonowania:

- 1) Zespołu Monitorowania Zagrożeń zwanego dalej „Zespołem”;
- 2) Centralnego Punktu Kontaktowego;

1) Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej kieruje działami administracji rządowej: gospodarka wodna, gospodarka morska, rybołówstwo i żegluga śródlądowa, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej (Dz. U. poz. 2262).

3) systemu stałych dyżurów.

§ 2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o:

- 1) BA – należy przez to rozumieć Biuro Administracyjne w Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej;
- 2) BOiIN – należy przez to rozumieć Biuro Obrony i Ochrony Informacji Niejawnych w Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej;
- 3) DGM – należy przez to rozumieć Departament Gospodarki Morskiej w Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej;
- 4) CBF – należy przez to rozumieć Centrum Bankowo-Finansowe „Nowy Świat” S.A. – zarządcę nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Nowy Świat 6/12;
- 5) CAT - należy przez to rozumieć Centrum Antyterrorystyczne, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 9 załącznika do zarządzenia nr 163 Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 września 2018 r. w sprawie nadania statutu Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (M.P. poz. 927);
- 6) CPK – należy przez to rozumieć centralny punkt kontaktowy, o którym mowa w art. 4 pkt 1 lit. g ustawy z dnia 4 września 2008 r. o ochronie żeglugi i portów morskich;
- 7) CRP – należy przez to rozumieć Cyberprzestrzeń Rzeczypospolitej Polskiej;
- 8) członkach kierownictwa Ministerstwa – należy przez to rozumieć Ministra, Sekretarza Stanu, Podsekretarza Stanu lub Dyrektora Generalnego;
- 9) DAR – należy przez to rozumieć działy administracji rządowej: gospodarka morską, gospodarka wodna, rybołówstwo i żegluga śródlądowa;
- 10) dyrektorze – należy przez to rozumieć dyrektora komórki organizacyjnej lub kierującego komórką organizacyjną;
- 11) Dyrektorze Generalnym – należy przez to rozumieć Dyrektora Generalnego Ministerstwa, który wykonuje zadania i kompetencje określone w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 730 i 2020) oraz w odrębnych przepisach;
- 12) dyrektywie 2005/65/WE – należy przez to rozumieć dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie wzmocnienia ochrony portów (Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2005, str. 28 oraz L 87 z 31.3.2009, str. 109);

- 13) IMO – należy przez to rozumieć Międzynarodową Organizację Morską International Maritime Organization o której mowa w Konwencji o Międzynarodowej Morskiej Organizacji Doradczej podpisanej w Genewie dnia 6 marca 1946 roku (Dz. U. z 1961 r. poz. 74 z późn. zm.²⁾);
- 14) infrastrukturze krytycznej – należy przez to rozumieć infrastrukturę w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym;
- 15) jednostce – należy przez to rozumieć jednostkę organizacyjną określoną w obwieszczeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej w sprawie wykazu jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej lub przez niego nadzorowanych;
- 16) komórce organizacyjnej – należy przez to rozumieć departament lub biuro w Ministerstwie;
- 17) Ministrze – należy przez to rozumieć Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej;
- 18) Ministerstwie – należy przez to rozumieć Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej;
- 19) planowaniu operacyjnym – należy przez to rozumieć czynności dotyczące przygotowania i funkcjonowania komórek organizacyjnych Ministerstwa w warunkach zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa i w czasie wojny, ujęte w formie zestawów zadań operacyjnych, a także ustalanie sił i środków niezbędnych do ich wykonania;
- 20) przedsiębiorcy – należy przez to rozumieć przedsiębiorcę, o którym mowa w części III i XI załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 listopada 2015 r. w sprawie wykazu przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu gospodarczo-obronnym (Dz. U. poz. 1871, z 2016 r. poz. 1325, z 2017 r. poz. 1075 i 2143 oraz 2019 r. poz. 1985), na którego, w trybie decyzji administracyjnej, Minister nałożył obowiązek realizacji zadań na rzecz obronności państwa zgodnie z art. 5 pkt. 3 ustawy z dnia 23 sierpnia 2001 r. o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców (Dz. U. poz. 1320 oraz z 2002 r. poz. 1571);
- 21) punkcie kontaktowym – należy przez to rozumieć osobę pośredniczącą w niezwłocznym przekazywaniu informacji pomiędzy stałym dyżurem w Ministerstwie, a kierownikiem jednostki podległej Ministrowi lub przez niego nadzorowanej wyznaczoną przez tego kierownika;
- 22) punkcie odbioru alertu – należy przez to rozumieć Morskie Ratownicze Centrum Koordynacyjne wchodzące w skład Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa, o którym mowa w art. 4 pkt 9 ustawy z dnia 4 września 2008 r. o ochronie żeglugi i portów morskich;

²⁾ Zmiany wymienionej umowy międzynarodowej zostały ogłoszone w Dz. U. z 1968 r. poz. 50, z 1970 r. poz. 36, z 1978 r. poz. 33, z 1984 r. poz. 161 i 162, z 1987 r. poz. 30, z 2003 r. poz. 1338 oraz z 2008 r. poz. 504 i 505.

- 23) rozporządzeniu w sprawie gotowości obronnej – należy przez to rozumieć rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 września 2004 r. w sprawie gotowości obronnej państwa (Dz. U. poz. 2218);
- 24) rozporządzeniu w sprawie finansowania – należy przez to rozumieć rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 czerwca 2004 r. w sprawie warunków i trybu planowania i finansowania zadań wykonywanych w ramach przygotowań obronnych państwa przez organy administracji rządowej i organy samorządu terytorialnego (Dz. U. poz. 1599, z 2007 r. poz. 1426 oraz z 2019 r. poz. 1549);
- 24) RPK – należy przez to rozumieć regionalny punkt kontaktowy, o którym mowa w art. 4 pkt 8 lit. h ustawy z dnia 4 września 2008 r. o ochronie żeglugi i portów morskich;
- 25) stałym dyżurze – należy przez to rozumieć wewnętrzną strukturę organizacyjną w Ministerstwie, w jednostce, o której mowa w § 14 ust. 1, i u przedsiębiorcy zapewniającą ciągłość przekazywania decyzji organów uprawnionych do uruchamiania realizacji zadań ujętych w Planie Reagowania Obronnego Rzeczypospolitej Polskiej;
- 26) stanie gotowości obronnej państwa – należy przez to rozumieć stan gotowości obronnej państwa w rozumieniu § 3-5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 września 2004 r. w sprawie gotowości obronnej państwa;
- 27) stopniach alarmowych i stopniach alarmowych CRP – należy przez to rozumieć stopnie alarmowe i stopnie alarmowe CRP w rozumieniu art. 15 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (Dz.U. z 2019 r. poz. 796);
- 28) sytuacji kryzysowej – należy przez to rozumieć sytuację w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym;
- 29) systemie stałych dyżurów – należy przez to rozumieć system, o którym mowa w § 8 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 września 2004 r. w sprawie gotowości obronnej państwa;
- 30) zarządzaniu kryzysowym – należy przez to rozumieć działanie, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym;
- 31) zdarzeniu naruszającym ochronę – należy przez to rozumieć zdarzenie, o którym mowa w Prawidle 1/13 Rozdziału XI-2 Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu sporządzonej w Londynie 1 listopada 1974 r. (Dz. U. z 1984 r. poz. 318 i 319 oraz z 2017 r. poz. 142) wraz z Protokołem z 1978 r. dotyczącym Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, sporządzonym w Londynie 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. poz. 320 i 321), i z Protokołem z 1988 r. dotyczącym Międzynarodowej konwencji

o bezpieczeństwie życia na morzu sporządzonym w Londynie 11 listopada 1988 r. (Dz. U. z 2008 r. poz. 1173 i 1174);

- 32) Zespole Zarządzania Kryzysowego – należy przez to rozumieć organ opiniodawczo-doradczy Ministra, właściwy w sprawach inicjowania i koordynowania działań podejmowanych w zakresie zarządzania kryzysowego w DAR, utworzony na podstawie art. 12 ust. 2b i 4 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym.

Rozdział 2

Zespół Monitorowania Zagrożeń

§ 3. 1. W Ministerstwie funkcjonuje Zespół realizujący zadania z zakresu:

- 1) monitorowania i zapewnienia bieżącej wymiany informacji o wystąpieniu zagrożeń, w tym zagrożeń infrastruktury krytycznej oraz o zaistnieniu sytuacji kryzysowych w DAR ujętych w:
 - a) przedsięwzięciach i procedurach systemu zarządzania kryzysowego,
 - b) Planie Zarządzania Kryzysowego Ministra;
- 2) koordynacji działań w przypadku wprowadzenia stopni alarmowych lub stopni alarmowych CRP;
- 3) koordynacji działania systemu stałego dyżuru oraz koordynacji funkcjonowania stałego dyżuru w Ministerstwie.

2. Schematy funkcjonowania Zespołu w Ministerstwie oraz stałego dyżuru w jednostce, o której mowa w § 14 ust. 1, określa załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 4. 1. Do zadań Zespołu z zakresu monitorowania i zapewnienia bieżącej wymiany informacji o wystąpieniu zagrożeń, w tym zagrożeń infrastruktury krytycznej oraz o zaistnieniu sytuacji kryzysowych w DAR, należy:

- 1) bieżące monitorowanie i wymiana informacji o zagrożeniach oraz sytuacjach kryzysowych w DAR;
- 2) informowanie członków kierownictwa Ministerstwa o wystąpieniu zagrożeń oraz zaistnieniu sytuacji kryzysowych, w formie raportów bieżących oraz doraźnych;
- 3) współpraca z Biurem Prasowym Ministerstwa w zakresie realizacji polityki informacyjnej, w tym w przygotowywaniu procedur i wytycznych z zakresu komunikacji w sytuacji kryzysowej;
- 4) przekazywanie jednostkom informacji o wystąpieniu zagrożeń oraz zaistnieniu sytuacji kryzysowej w DAR;
- 5) gromadzenie i przetwarzanie informacji dotyczących zagrożeń infrastruktury krytycznej w DAR;

- 6) opracowywanie analiz i opinii oraz dokonywanie oceny możliwości wystąpienia zagrożeń lub ich rozwoju, a także gromadzenie informacji o zagrożeniach na potrzeby Ministra, w oparciu o informacje przekazywane przez jednostki;
- 7) uruchamianie procedur z wykazu przedsięwzięć i procedur systemu zarządzania kryzysowego;
- 8) monitorowanie sytuacji w trakcie imprez o charakterze ogólnopolskim i międzynarodowym, których organizacja i przebieg związana jest z DAR;
- 9) udział w krajowych i międzynarodowych ćwiczeniach zarządzania kryzysowego;
- 10) realizacja zadań na potrzeby Zespołu Zarządzania Kryzysowego;
- 11) dokumentowanie działań podejmowanych przez Zespół.

2. Zadania, o których mowa w ust. 1 pkt 1, wykonują dyrektorzy oraz kierownicy jednostek zgodnie z właściwością.

3. Minister na wniosek Dyrektora BOiIN zatwierdza procedury przekazywania informacji o wystąpieniu zagrożeń, w tym zagrożeń infrastruktury krytycznej oraz o zaistnieniu sytuacji kryzysowych w DAR.

4. Dyrektor BOiIN uzgadnia projekt procedury, o której mowa w ust. 3, z dyrektorami oraz kierownikami jednostek. Dyrektorzy oraz kierownicy jednostek przekazują na wniosek Dyrektora BOiIN informacje niezbędne do opracowania procedury.

5. Raporty, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przekazywane są członkom kierownictwa Ministerstwa oraz dyrektorom za pomocą służbowej poczty elektronicznej:

- 1) w godzinach pracy Ministerstwa – raporty bieżące raz na dobę;
- 2) w godzinach pracy lub poza godzinami pracy Ministerstwa – raporty doraźne, niezwłocznie po otrzymaniu informacji o wystąpieniu zagrożenia.

§ 5. 1. Do zadań Zespołu z zakresu koordynacji działań w przypadku wprowadzenia stopni alarmowych lub stopni alarmowych CRP, należy:

- 1) informowanie członków kierownictwa Ministerstwa o wprowadzonych stopniach alarmowych lub stopniach alarmowych CRP;
- 2) współpraca z CBF oraz BA w zakresie realizacji zadań wynikających z wprowadzonych stopni alarmowych lub stopni alarmowych CRP.

2. Za przygotowanie i organizację realizacji zadań w Ministerstwie w przypadku wprowadzenia stopni alarmowych lub stopni alarmowych CRP odpowiada Dyrektor Generalny.

3. Dyrektor Generalny na wniosek Dyrektora BOiIN zatwierdza Stałe procedury uruchamiania i reagowania na stopnie alarmowe lub stopnie alarmowe CRP w Ministerstwie.

4. Dyrektor BOiIN uzgadnia projekt Stałych procedur, o których mowa w ust. 3, z Dyrektorem BA. Dyrektor BA przekazuje na wniosek Dyrektora BOiIN informacje niezbędne do opracowania procedur.

§ 6. Zespół wykonuje zadania z zakresu koordynacji działania systemu stałych dyżurów oraz funkcjonowania stałego dyżuru w Ministerstwie, o których mowa w Rozdziale 4.

§ 7. W skład Zespołu wchodzi:

- 1) pracownicy BOiIN wyznaczeni przez Dyrektora BOiIN;
- 2) pracownicy komórek organizacyjnych Ministerstwa wyznaczeni przez poszczególnych dyrektorów komórek organizacyjnych, do współdziałania z BOiIN w zakresie:
 - a) zarządzania kryzysowego (minimum jedna osoba);
 - b) planowania operacyjnego (minimum jedna osoba).

§ 8. 1. Zespół pełni dyżur w trybach pracy dla sytuacji zwyczajnych i sytuacji kryzysowych.

2. W trybie pracy dla sytuacji zwyczajnych:

- 1) pracownicy, o których mowa w § 7 pkt 1:
 - a) w czasie godzin pracy Ministerstwa pełnią ośmiogodzinny dyżur, z zastrzeżeniem lit. b,
 - b) poza godzinami pracy Ministerstwa i w dni wolne od pracy pełnią dyżur telefoniczny, zgodnie z harmonogramem zatwierdzanym przez Dyrektora BOiIN, mając zapewniony dostęp do telefonu służbowego, laptopa, poczty elektronicznej oraz sieci Internet;
- 2) pracownicy, o których mowa w § 7 pkt 2, w czasie godzin pracy Ministerstwa współdziałają z BOiIN, zgodnie z właściwością.

3. W trybie pracy dla sytuacji kryzysowych:

- 1) pracownicy, o których mowa w § 7 pkt 1, mogą pełnić dyżur całodobowy w miejscu pracy, zgodnie z harmonogramem zatwierdzanym przez Dyrektora BOiIN;
- 2) pracownicy, o których mowa w § 7 pkt 2, mogą pełnić dyżur całodobowy w miejscu pracy, zgodnie z harmonogramem uzgodnionym z dyrektorami i zatwierdzonym przez Dyrektora BOiIN.

4. Na czas pełnienia dyżuru w trybie pracy dla sytuacji kryzysowych pracownicy, o których mowa w § 7, zwolnieni są z wykonywania obowiązków określonych w opisach stanowisk pracy.

5. W przypadku organizowania lub udziału pracowników Ministerstwa w ćwiczeniach z zakresu zarządzania kryzysowego oraz konieczności monitorowania sytuacji w czasie trwania imprez, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 8, Zespół może pełnić dyżury w trybie pracy dla sytuacji kryzysowych.

6. O wprowadzeniu i odwołaniu pełnienia dyżurów w trybie pracy dla sytuacji kryzysowych decyduje Dyrektor BOiIN w uzgodnieniu z Dyrektorem Generalnym.

7. Decyzję o wprowadzeniu dyżurów całodobowych w trybie pracy dla sytuacji kryzysowych podejmuje Dyrektor Generalny.

§ 9. 1. Dyrektor BA, w uzgodnieniu z Dyrektorem BOiIN na potrzeby funkcjonowania Zespołu, zapewnia:

- 1) odpowiednie wyposażenie pomieszczeń do pracy Zespołu, w szczególności środki łączności (telefon służbowy stacjonarny, telefon służbowy komórkowy), sprzęt RTV oraz sprzęt komputerowy z dostępem do służbowej poczty elektronicznej i sieci Internet;
- 2) pomieszczenie do wypoczynku wraz z wyposażeniem w sprzęt socjalno-bytowy.

2. Dyrektor BOiIN:

- 1) zatwierdza instrukcję pracy Zespołu, określającą zasady jego funkcjonowania,
- 2) wyznacza pomieszczenia na potrzeby Zespołu, w tym określa zapasowe miejsce jego pracy.

§ 10. Pracami Zespołu kieruje Dyrektor BOiIN.

§ 11. Nadzór nad funkcjonowaniem Zespołu sprawuje Dyrektor Generalny.

Rozdział 3

Centralny Punkt Kontaktowy

§ 12. 1. W Ministerstwie funkcjonuje CPK realizujący zadania z zakresu ochrony żeglugi i portów morskich.

2. CPK zapewnia wymianę informacji z zakresu ochrony żeglugi i portów morskich.

3. Do zadań CPK należy:

- 1) wymiana informacji o zagrożeniu ochrony statku o polskiej przynależności z oficerem ochrony armatora;
- 2) przyjmowanie od punktu odbioru alertu informacji o odbiorze alertu;
- 3) przyjmowanie od RPK informacji o zagrożeniu lub naruszeniu ochrony żeglugi i portów morskich;
- 4) przekazywanie informacji o zdarzeniu do Rządowego Centrum Bezpieczeństwa i CAT;
- 5) przekazywanie Komisji Europejskiej i IMO oraz właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej informacji o wprowadzonych środkach ochrony na morzu;
- 6) składanie Komisji Europejskiej i IMO raportów i sprawozdań o naruszeniu ochrony statków.

§ 13. 1. Zadania CPK realizowane są przez:

- 1) BOiIN w zakresie:
 - a) wymiany informacji o zagrożeniu ochrony statku o polskiej przynależności z oficerem ochrony armatora,

- b) przyjmowania od punktu odbioru alertu informacji o odbiorze alertu,
 - c) przyjmowania od RPK informacji o zagrożeniu lub naruszeniu ochrony żeglugi i portów morskich,
 - d) przekazywania informacji o zdarzeniu do Rządowego Centrum Bezpieczeństwa i CAT;
- 2) DGM w zakresie:
- a) przekazywania Komisji Europejskiej i IMO oraz właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej informacji o wprowadzonych środkach ochrony na morzu,
 - b) składania Komisji Europejskiej i IMO raportów i sprawozdań o naruszeniu ochrony statków.

2. Minister, na wniosek Dyrektora BOiIN, zatwierdza Procedury odbioru i przekazywania informacji o odbiorze alertu, zagrożenia lub naruszenia ochrony statków, portów, obiektów portowych, i wynikających z tego zmian poziomów ochrony oraz wystąpienia sytuacji kryzysowej na statku, w porcie lub obiekcie portowym.

3. Dyrektor BOiIN uzgadnia projekt Procedury, o której mowa w ust. 2, z Dyrektorem DGM. Dyrektor DGM przekazuje na wniosek Dyrektora BOiIN informacje niezbędne do opracowania procedury.

Rozdział 4

System stałych dyżurów

§ 14. 1. System stałych dyżurów zapewnia ciągłość przekazywania decyzji Ministra dotyczących realizacji zadań kierowania Ministerstwem oraz jednostkami wymienionymi w załączniku nr 2 do zarządzenia, w sytuacjach wystąpienia zagrożeń dla bezpieczeństwa narodowego ujętych w:

- 1) Planie Reagowania Obronnego Rzeczypospolitej Polskiej, sporządzonym na podstawie § 5 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia w sprawie finansowania;
- 2) planach operacyjnych funkcjonowania DAR, sporządzonych na podstawie § 5 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia w sprawie finansowania.

2. Do systemu stałych dyżurów mogą zostać włączeni przedsiębiorcy.

3. System stałych dyżurów obejmuje:

- 1) stały dyżur w Ministerstwie;
- 2) stały dyżur w jednostkach, o których mowa w ust. 1;
- 3) stały dyżur w przedsiębiorstwach, o których mowa w ust. 2.

4. Wykaz przedsiębiorców, o których mowa w ust. 2 oraz jednostek, o których mowa w ust. 1, uczestniczących w systemie stałych dyżurów, określa załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 15. Do zadań Zespołu z zakresu koordynacji działania systemu stałych dyżurów, należy:

- 1) przekazywanie informacji o uruchomieniu systemu stałych dyżurów jednostkom, o których mowa w art. 14 ust. 1;
- 2) sprawowanie nadzoru i koordynowanie pracami związanymi ze sprawnym funkcjonowaniem systemu stałych dyżurów.

§ 16. Do zadań Zespołu z zakresu koordynacji działań związanych z funkcjonowaniem stałego dyżuru w Ministerstwie, należy:

- 1) powiadamianie Ministra i Dyrektora Generalnego o otrzymanym sygnale o uruchomieniu stałego dyżuru;
- 2) poinformowanie sekretariatów w komórkach organizacyjnych Ministerstwa o uruchomieniu stałego dyżuru w Ministerstwie;
- 3) uruchomienie punktów kontaktowych stałego dyżuru w komórkach organizacyjnych Ministerstwa.

§ 17. W jednostce, o której mowa w § 14 ust. 1, stały dyżur tworzy się w wyznaczonych przez kierownika tej jednostki komórkach organizacyjnych.

§ 18. 1. W jednostce, o której mowa w § 14 ust. 1, w stanie stałej gotowości obronnej państwa, o którym mowa w § 3 ust.1 rozporządzenia w sprawie gotowości obronnej, lub w przypadku braku znamion sytuacji kryzysowej, stały dyżur funkcjonuje w ramach punktu kontaktowego działającego w godzinach pracy w oparciu o wyznaczone stanowisko pracy.

2. Punkt kontaktowy stałego dyżuru organizuje się w formie dyżuru telefonicznego pełnionego przez osoby wyznaczone przez kierownika jednostki, o której mowa w § 14 ust. 1, w dni ustawowo i dodatkowo wolne od pracy oraz poza godzinami pracy. Możliwe jest w tym zakresie pełnienie dyżuru telefonicznego przez całodobowe służby wewnętrzne po odpowiednim przeszkoleniu.

3. Przeszkolenie, o którym mowa w ust. 2, przeprowadza osoba odpowiedzialna za organizację i przygotowanie stałego dyżuru lub osoba przez nią upoważniona.

§ 19. 1. Stały dyżur działa w ramach służby dyżurnej pełnionej całodobowo w systemie dwu lub trzymianowym:

- a) w stanie gotowości obronnej państwa czasu kryzysu,
- b) w stanie gotowości obronnej państwa czasu wojny,
- c) w celu realizacji przedsięwzięć i procedur systemu zarządzania kryzysowego.

2. Skład jednej zmiany tworzą co najmniej dwie osoby, w tym starszy dyżurny i dyżurny (dyżurni).

3. Godziny pełnienia stałego dyżuru przez zmiany dyżurne określa kierownik jednostki, o której mowa w § 14 ust. 1.

§ 20. 1. Uruchomienie stałego dyżuru realizowanego w formie służby dyżurnej następuje:

- 1) obowiązkowo – w przypadku wprowadzenia wyższych stanów gotowości obronnej państwa, o których mowa w § 4 ust. 1 i § 5 ust. 1 rozporządzenia w sprawie gotowości obronnej, w celu realizacji zadań określonych w § 8 ust. 3 tego rozporządzenia;
- 2) na polecenie Ministra lub kierownika jednostki, o której mowa w § 14 ust. 1:
 - a) w stanie stałej gotowości obronnej państwa, o którym mowa w § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie gotowości obronnej,
 - b) w celu realizacji przedsięwzięć i procedur systemu zarządzania kryzysowego,
 - c) w celu realizacji szkolenia i kontroli funkcjonowania stałego dyżuru.

2. Decyzję o zakończeniu działania stałego dyżuru w formie służby dyżurnej wydaje osoba, która wydała decyzję o jego uruchomieniu.

§ 21. Stały dyżur mogą kontrolować:

- 1) Minister;
- 2) kierownik jednostki, o której mowa w § 14 ust. 1;
- 3) osoby upoważnione przez Ministra;
- 4) osoby upoważnione przez kierownika jednostki, o której mowa w § 14 ust. 1.

§ 22. Przygotowanie stałego dyżuru polega na:

- 1) wyznaczeniu składu osobowego stałego dyżuru;
- 2) wydzieleniu pomieszczenia pełnienia stałego dyżuru i wyposażeniu go, w szczególności w środki łączności, sprzęt RTV oraz sprzęt komputerowy z dostępem do poczty elektronicznej;
- 3) wydzieleniu pomieszczenia dla zapewnienia warunków zmianowości pełnienia stałego dyżuru i wyposażeniu go w niezbędny sprzęt socjalno-bytowy;
- 4) ustaleniu zasad i trybu obiegu informacji i decyzji oraz zorganizowaniu systemu powiadamiania i alarmowania w ramach stałego dyżuru, w tym wydzieleniu odpowiedniego dyżurnego środka transportu;
- 5) opracowaniu dokumentacji związanej z funkcjonowaniem stałego dyżuru;
- 6) organizowaniu szkolenia teoretycznego co najmniej raz w roku oraz praktycznego co najmniej dwa razy w roku dla osób pełniących stały dyżur;
- 7) sprawdzeniu i kontrolowaniu gotowości stałego dyżuru do działania w ramach kontroli realizacji zadań obronnych.

§ 23. Wykaz dokumentacji stałego dyżuru określa załącznik nr 3 do zarządzenia.

§ 24. Za aktualizowanie oraz poprawne prowadzenie dokumentacji stałego dyżuru odpowiada:

- 1) w Ministerstwie – Dyrektor BOiIN;
- 2) w jednostce, o której mowa w § 14 ust. 1:

- a) w stanie stałej gotowości obronnej państwa lub braku znamion sytuacji kryzysowej – wyznaczona komórka organizacyjna lub osoby realizujące zadania dotyczące spraw obronnych lub wynikające z przedsięwzięć i procedur systemu zarządzania kryzysowego,
- b) w pozostałych stanach gotowości obronnej państwa lub w ramach realizacji przedsięwzięć i procedur systemu zarządzania kryzysowego, a także w trakcie ćwiczeń i kontroli – starszy dyżurny zmiany stałego dyżuru.

§ 25. Osoby wyznaczone do pełnienia stałego dyżuru powinny posiadać, w zależności od potrzeb jednostki, o której mowa w § 14 ust. 1, odpowiednie upoważnienie lub poświadczenie bezpieczeństwa upoważniające do dostępu do informacji niejawnych, wydane na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 742), a także upoważnienie do przetwarzania danych osobowych wydane na podstawie przepisów o ochronie danych osobowych.

§ 26. Wprowadza się wzór instrukcji stałego dyżuru stanowiący załącznik nr 4 do zarządzenia.

Rozdział 5

Przepisy dostosowujące i końcowe

§ 27. Zespół Monitorowania Zagrożeń, Centralny Punkt Kontaktowy oraz Stały Dyżur utworzony na podstawie zarządzenia nr 15 Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 27 marca 2019 r. w sprawie utworzenia Zespołu Monitorowania Zagrożeń, realizacji zadań Centralnego Punktu Kontaktowego oraz funkcjonowania systemu stałych dyżurów (Dz. Urz. MG MiŻŚ poz. 15) uznaje się odpowiednio za Zespół Monitorowania Zagrożeń, Centralny Punkt Kontaktowy oraz Stały Dyżur.

§ 28. Traci moc zarządzenie nr 15 Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 27 marca 2019 r. w sprawie utworzenia Zespołu Monitorowania Zagrożeń, realizacji zadań Centralnego Punktu Kontaktowego oraz funkcjonowania systemu stałych dyżurów.

§ 29. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER

GOSPODARKI MORSKIEJ

I ŻEGLUGI ŚRODLĄDOWEJ

M. GRÓBARCZYK